

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego „Kaszubska-II” w Szczecinku

Autor opracowania:

Marcin Piernikowski

Poznań, październik 2017 r.

I. WSTĘP.....	3
1. Podstawy formalno – prawne opracowania.....	3
2. Cele i zakres opracowania.....	3
3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	4
4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu.....	4
II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA..	6
1. Położenie obszaru badań.....	6
2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu.....	7
3. Charakterystyka fizjograficzna terenu.....	8
4. Wartości kulturowe.....	12
5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych.....	13
6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego.....	14
III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH.....	17
1. Cele projektu planu miejscowego.....	17
2. Ustalenia projektu planu miejscowego.....	17
3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami.....	19
4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego.....	20
IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO.....	21
V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM.....	21
VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.....	25
1. Wpływ na klimat lokalny i zanieczyszczenie powietrza.....	25
2. Emitowanie hałasu.....	27
3. Oddziaływanie na krajobraz.....	29
4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę.....	30
5. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne.....	31
6. Oddziaływanie na szatę roślinną, faunę i różnorodność biologiczną.....	33
7. Oddziaływanie na zasoby naturalne.....	35
8. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego.....	35
9. Oddziaływanie na ludzi.....	35
10. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe.....	36
11. Oddziaływanie transgraniczne.....	37
VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE	37
VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	38
IX. STRESZCZENIE W JEZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	39

Załącznik nr 1. OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

I. WSTĘP

1. Podstawy formalno – prawne opracowania

Konieczność sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika przede wszystkim z zapisów:

- art. 51, ust. 1 *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*¹;
- art. 17, pkt. 4 *Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*².

Prognoza jest sporządzana obowiązkowo do każdego projektu planu miejscowego lub jego zmiany. Organ opracowujący projekt planu poddaje go wraz z prognozą opiniowaniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Organ opracowujący projekt planu bierze pod uwagę ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko oraz opinie ww. organów, a także rozpatruje uwagi i wnioski zgłaszane z udziałem społeczeństwa.

W przedmiotowym opracowaniu wykorzystano również wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów odrębnych.

2. Cele i zakres opracowania

Prognoza oddziaływania na środowisko sporządzona została dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kaszubska II” w Szczecinku.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie uzgodniony został, zgodnie z art. 53 *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*¹, z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Do głównych celów przedmiotowego opracowania należą:

- 1) diagnoza obecnego stanu i funkcjonowania środowiska;

---

¹ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, ze zm.);

² Ustawa z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073)

- 2) określenie skutków wpływu realizacji ustaleń projektu mpzp na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, na warunki życia i zdrowia ludzi oraz dobra materialne i dobra kultury;
- 3) ocena rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych zawartych w projekcie mpzp;
- 4) przedstawienie możliwości rozwiązań alternatywnych eliminujących, bądź ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Prognoza obejmuje obszar objęty projektem mpzp wraz z terenami pozostającymi w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń tego planu.

W niniejszej pracy analizie i ocenie poddano projekt planu zawierający ustalenia realizacyjne oraz załącznik graficzny w skali 1 : 1000.

3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Na podstawie zebranych materiałów oraz szczegółowej wizji terenowej dokonano: analizy komponentów i cech środowiska przyrodniczego, oceny prawidłowości jego funkcjonowania, oceny stanu funkcjonowania oraz charakterystyki dotychczasowego zainwestowania badanego obszaru. Wnioski wynikające z ww. analiz skonfrontowano z ustaleniami projektu mpzp oraz przepisami prawa ochrony środowiska.

Podczas prac nad prognozą wykorzystano metodę indukcyjno-opisową, polegającą na łączeniu w całość zebranych informacji o środowisku i jego funkcjonowaniu. Zastosowano też metodę porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu

Prognozę oddziaływania na środowisko dotyczącą projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kaszubska II” w Szczecinku sporządzono w oparciu o materiały archiwalne, publikacje mapowe, literaturę oraz własne obserwacje terenowe. W opracowaniu wykorzystano następujące materiały planistyczne i kartograficzne:

- 1) „Opracowanie ekofizjograficzne dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu „Kaszubska-I” w Szczecinku, M. Piernikowski, 2011, Poznań;
- 2) Prognoza oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu „Kaszubska-I” w Szczecinku, M. Piernikowski, 2011, Poznań;
- 3) Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kaszubska II” w Szczecinku, sierpień 2017;

- 4) Mapy sytuacyjno – wysokościowa w skali 1: 1000;
- 5) Mapa ewidencyjna w skali 1: 1000;
- 6) Mapa topograficzna w skali 1 : 10000;
- 7) Mapa glebowo – rolnicza w skali 1 : 5000;
- 8) Mapa hydrograficzna, ark N-33-82-C Szczecinek w skali 1 : 50000, 2003;
- 9) Mapa sozologiczna, ark N-33-82-C Szczecinek w skali 1 : 50000, 2004;
- 10) Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski, ark N-33-82-C 160 – Szczecinek w skali 1 : 50000, 2004;
- 11) Mezuregiony fizycznogeograficzne Polski, Kondracki J., w skali 1 : 200000;
- 12) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek, 2016 r., Urząd Miasta Szczecinek, M. Piernikowski, Poznań.

Źródło informacji stanowiła również literatura specjalistyczna i materiały niepublikowane, wśród których wyróżnić należy:

- 1) „Dokumentacja hydrogeologiczna określająca warunki hydrogeologiczne w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 126 Zbiornik Szczecinek”, 2011;
- 2) Gminny program opieki nad zabytkami Miasta Szczecinek na lata 2017 – 2020, Szczecinek, 2016 r.;
- 3) Kostecki M., 2003, „Komentarz do Mapy hydrograficznej w skali 1: 50000 arkusz N-33-82-C Szczecinek”, UAM, Poznań;
- 4) Kozacki L., Macias A., Markuszewska I., Rosik W., 2004, „Komentarz do Mapy sozologicznej w skali 1: 50000 arkusz N-33-82-C Szczecinek”, UAM, Poznań;
- 5) „Mapa akustyczna miasta Szczecinek w otoczeniu badanych odcinków dróg krajowych”, WIOŚ, 2010, Szczecin;
- 6) „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, 2016;
- 7) Popielski W., 2006, „Objaśnienia do Szczegółowej mapy geologicznej Polski w skali 1 : 50000 arkusz Szczecinek (160)”, PIG, Warszawa;
- 8) „Roczna ocena jakości powietrza w województwa zachodniopomorskiego za 2016 rok”, WIOŚ, 2017, Szczecin;
- 9) „Stan środowiska w województwie zachodniopomorskim. Raport 2015”, WIOŚ, 2015, Szczecin;
- 10) „Waloryzacja przyrodnicza miasta Szczecinek” (operat generalny), 2002, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, Szczecin;

11) „Waloryzacja Przyrodnicza Województwa Zachodniopomorskiego”, 2010, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, Szczecin.

II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Położenie obszaru badań

1.1 Położenie w strukturze funkcjonalno – przestrzennej miasta

Analizowany teren, dla którego sporządzony został projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obejmuje dwa odrębne obszary, położone w rejonie ul. Kaszubskiej. Obszar nr 1 o powierzchni 3,7 ha ograniczony jest ulicami: Narutowicza, Kaszubską, Szafera oraz rzeką Niezdobną. Obszar nr 2 obejmuje działki nr 3/1, 5/1, 5/2, 8/1, 8/3, 8/4, 8/5, 8/6 oraz część dz. nr 7, zlokalizowane na zakończeniu ul. Kaszubskiej i zajmuje powierzchnię 1,1 ha.

„Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczecinek” oznacza przedmiot badań jako:

- obszar nr 1 – tereny zagospodarowane o dominacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą;
- obszar nr 2 – strefę dopuszczalnej lokalizacji zabudowy na terenie wskazanym do zalesień (IIc), w granicach obszaru potencjalnego rozwoju miasta.

1.2 Położenie geograficzne

Według podziału fizycznogeograficznego Polski (Kondrackiego J., 2001), badany teren położony jest w podprowincji Pojezierza Północnobałtyckie (314), w zasięgu makroregionu Pojezierze Południowopomorskie (314.6), w mezoregionie – Pojezierze Szczecineckie (315.66).

Pojezierze Szczecineckie jest wysoczyzną morenową rozciągającą się pomiędzy sandrem Równiny Wałeckiej na zachodzie i doliną Gwdy na wschodzie. Stanowi obszar wzniesień czołowomorenowych głównego ciągu pomorskiego, obejmujący rozległe równiny sandrowe i płaty wysoczyzn morenowych z licznymi jeziorami, dolinami rzek i zagłębieniami wytopiskowymi. Licznie występują jeziora, głównie na północy mezoregionu m.in. Trzesiecko, Wilczkowo.

1.3 Położenie w ponadlokalnym systemie powiązań przyrodniczych

Bardzo urozmaicona rzeźba terenu, obecność różnych typów jezior oraz bliskość dużych powierzchniowo kompleksów leśnych sprawiają, że Szczecinek odznacza się znacznymi walorami krajobrazowo-przyrodniczymi, typowymi dla obszarów pojeziernych.

Tereny najcenniejsze pod względem przyrodniczym i krajobrazowym objęte zostały formą ochrony przyrody w postaci obszarów chronionego krajobrazu, tworząc w ten sposób ogniwo krajowej Ekologicznej Sieci Obszarów Chronionych (ESOCH). Na terenie miast Szczecinek istnieją dwa takie obszary: OChK „Jeziora Szczecineckie”, obejmujący m.in. jezioro Wielimie wraz z mokradłami na jego południowym brzegu oraz OChK „Pojezierze Drawskie”, do którego należy jezioro Trzesiecko i Wilczkowo.

Ponadto, wg koncepcji krajowej sieci ekologicznej ECONET-PL, wschodnie i północne okolice miasta z jeziorem Wielimie stanowią skraj biocentrum obszaru węzłowego o znaczeniu międzynarodowym – Pojezierze Kaszubskie (9M). W bezpośrednim sąsiedztwie miasta położony jest również obszar węzłowy o znaczeniu krajowym – Dolina Gwdy (5K). Oba ww. obszary połączone są korytarzem ekologicznym rangi międzynarodowej z obszarem węzłowym o znaczeniu ponadkrajowym – Pojezierze Drawskie (6M). Szczecinek leży na trasie tego korytarza.

Teren objęty opracowaniem położony jest poza ww. obszarami stanowiącymi formy ochrony przyrody.

2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu

Obszar nr 1 jest w większości zainwestowany. Dominuje tu zabudowa usługowo-magazynowa, w postaci dawnej hurtowni drewna budowlanego na południu oraz usług transportowych i centrum meblowego na północy opracowania. Ponadto przy ul. Kaszubskiej zlokalizowany jest jeden budynek mieszkalny wielorodzinny, a przy ul. Szeflera budynek mieszkalny jednorodzinny. Na skrzyżowaniu ul. Kaszubskiej i ul. Szeflera występuje dawny schron oraz ukrycie przeciwlotnicze, porośnięte zielenią wysoką. Wzdłuż wschodniej granicy przepływa natomiast rzeka Nizica (Niezdobna). Analizowany obszar posiada pełne uzbrojenie w media, przebiegające w terenach dróg publicznych.

Na obszarze nr 2 występuje natomiast zabudowa zagrodowa oraz obiekty lotniskowe. Większość terenu jest wolna od zabudowy. Obszar ten posiada dostęp do ul. Kaszubskiej, jednak nie ma dostępu do mediów.

3. Charakterystyka fizjograficzna terenu

3.1. Rzeźba terenu i geomorfologia

Pod względem geomorfologicznym teren objęty planem położony jest na równinie pojeziernej, która rozciąga się między jeziorem Wilczkowo a jeziorem Wielimie. Powstała ona w wyniku obniżenia się poziomu wód powierzchniowych i procesu zanikania jezior położonych dawniej pomiędzy ww. jeziorami.

Na większości obszaru nr 1 naturalna rzeźba została zmieniona przez człowieka, w wyniku wyrównywania wschodniej części, w dolince rzeki Nizicy (Niedzobnej), zachowała się naturalna rzeźba terenu. Jak wynika z mapy sytuacyjno-wysokościowej analizowany teren cechuje się dość monotonną rzeźbą. Cały obszar delikatnie opada z zachodu na wschód w, ku dolince rzeki Nizicy (Niedzobnej). Wysokości bezwzględne wahają się od 133,1 m npm do 135,9 m npm. Większość terenu położona jest na rzędnej około 135 m npm. W południowo-zachodniej części, przy skrzyżowaniu ulic: Szafera i Kaszubskiej istnieje niewielka skarpa.

Obszar nr 2 jest prawie płaski, położony w większości na wysokości 133,5 m npm.

3.2. Budowa geologiczna i litologia

Analizowany teren położony jest w obrębie jednostki geologicznej – wał środkowopolski, zwany w tym miejscu wałem pomorskim. Na prekambryjskim podłożu zalegają zaburzone utwory paleozoiczne. Struktura inicjalna wału powstała w obrębie części basenu środkowopolskiego, który formował się i wypełniał od permu do końca kredy. Seria cechsztyńska zbudowana jest głównie z utworów soli kamiennej z licznymi przewarstwieniami. Cały ten segment pocięty jest licznymi uskokiemi m.in. uskokiemi Szczecinka. Na przełomie kredy i trzeciorzędu powstała silnie wydzwignięta, ponad otaczające go niecki, forma wału.

Pod osadami czwartorzędu zalegają morskie i lądowe utwory eoceńskie i oligoceńskie. Na osadach oligocenu leżą utwory miocene, począwszy od różnej miąższości warstw piasków, a kończąc na osadach mułkowo – ilastych, często z przewarstwieniami węgla brunatnego. Osady paleogenu i neogenu są spiętrzone glacitektonicznie. Bezpośrednie podłożo czwartorzędu stanowią osady miocenu, których strop w rejonie Szczecinka układa się na wysokości ok. 60 m npm.

Rzeźba powierzchni podczwartorzędowej została mocno zmodyfikowana przez procesy erozji i denudacji w czasie plejstocenu. Obszar sandrowy, w obrębie którego

zlokalizowany jest analizowany teren, budują piaszczysto – żwirowe plejstocenijskie utwory akumulacji wodnolodowcowej o miąższości ok. 10 m, pod którymi zalega kompleks gliny zwałowej, w którym na głębokości ok. 40 m występują utwory piaszczyste.

Według Szczegółowej mapy geologicznej Polski arkusz Szczecinek większość omawianego obszaru pokrywają holocenijskie piaski, mułki i ropy jeziorne. W głębokich sondach prezentują się one jako osady piaszczyste, laminowane mułkami i ropy, o łącznej miąższości nieprzekraczającej 6,0 m. Zwierają zazwyczaj liczne szczątki roślin oraz współczesnej fauny jeziornej.

Na obszarze opracowania nie występują żadne udokumentowane złoża surowców naturalnych.

3.3. *Wody powierzchniowe*

Pod względem hydrograficznym obszar objęty planem położony jest w dorzeczu Gwdy, w zlewni rzeki Nizicy (Niezdobnej), w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) – „Gwda od wpływu do jeziora Wielimie do Dołgi” o kodzie RW60002518861729.

W granicach objętych planem nie występują naturalne zbiorniki wodne. Wschodnią granicę obszaru nr 1 stanowi natomiast fragment najdłuższego ciek wodny Szczecinka – rzeka Niezdobna (Nizica). Ma ona szerokość od 4 do 5 m i głębokości 0,5 do 1,0 m. Niezdobną nazwany jest dolny odcinek ciek, łączącego jeziora: Trzesieka i Wielimie. Za jego początek przyjmowany jest kanał Radacki, odprowadzający wody ze zmeliorowanych łąk.

Niezdobna charakteryzuje się śnieżno-deszczowym reżimem zasilania. Zarówno wahania stanów, jak i zmienność przepływów są stosunkowo niewielkie. Stany maksymalne przypadają na kwiecień. Po okresie stanów wysokich następuje łagodne przejście do okresu stanów niskich, które swoje minimum najczęściej osiągają w sierpniu. Amplitudy wahań stanów wody w ciągu roku hydrologicznego dochodzą do 1,5 m. Średnia wartość odpływu jednostkowego dla Nizicy w profilu Szczecinek wynosi $5,47 \text{ dm}^3/\text{s}/\text{km}^2$.

3.4. *Wody podziemne*

Według Ramowej Dyrektywy Wodnej (2000/60/WE), będącej ogólnym aktem prawnym, który określa jako swój główny cel zapobieganie dalszemu pogarszaniu oraz ochronę i poprawę jakości środowiska wodnego państw UE, Szczecinek położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 26.

Zgodnie z Mapą Hydrogeologiczną Polski w skali 1 : 200 000, rozpatrywany obszar położony jest w obrębie regionu pomorsko-kujawskiego (III), w zasięgu podregionu pomorskiego (III 1). Poziomy wodonośne występują zarówno w utworach czwartorzędowych, jak i trzeciorzędowych. Główny poziom użytkowy w osadach czwartorzędowych budują przede wszystkim piaski i żwiry, występujące przeciętnie na głębokości od 40 do 60 m. Wydajność tego poziomu wynosi od kilkunastu do $70 \text{ m}^3 \text{ h}^{-1}$.

Obszary objęte analizą położone są w zasięgu udokumentowanego czwartorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP – 126 „Zbiornik Szczecinek”. Jest to zbiornik porowy o głębokości utworów wodonośnych od 50 m do 150 m (średnia głębokość wynosi 90 m). Jego powierzchnia wynosi $1345,5 \text{ km}^2$. Dla GZWP nr 126, w omawianym rejonie, nie zostały wyznaczone żadne obszary ochronne.

Według Mapy Hydrograficznej arkusz Szczecinek w skali 1 : 50 000 pierwszy poziom wód gruntowych na obszarze nr 1 zalega dość płytko na głębokości między 1 – 2 m ppt. Natomiast na obszarze nr 2 i wzdłuż Nizicy pierwszy poziom wód gruntowych występuje bardzo płytko, do głębokości 1 m ppt.

3.5. *Warunki glebowe*

Typy i klasy gleb są odzwierciedleniem warunków geomorfologicznych i litologicznych. Należy jednak podkreślić, że warstwa glebowa na obszarze nr 1 została w większości przekształcona w wyniku działalności człowieka, przez co zmieniła swoje właściwości. Natomiast wzdłuż Nizicy, w centralnej części obszaru nr 1 i na większości obszaru nr 2 zachowana została naturalna warstwa glebowa.

Powyższe ma potwierdzenie na mapie glebowo-rolniczej, z której wynika, że na obszarze objętym opracowaniem występują głównie grunty zurbanizowane (Tz). Skład mechaniczny materiału glebowego stanowią tu piaski słabogliniaste, podścielane piaskami luźnymi.

Najmniejszym przekształceniom uległy gleby na obszarze nr 2, gdzie występują jeszcze grunty orne i pastwiska klasy V oraz fragmentarycznie łąki klasy IV.

3.6. *Szata roślinna i fauna*

Podstawowymi zbiorowiskami roślinnymi występującymi w granicach omawianego obszaru są zbiorowiska synantropijne, składające się z roślin towarzyszących człowiekowi i utrzymujących się dzięki jego działalności.

Szata roślinna na obszarze nr 1 jest dość uboga. Zieleń stanowią tu przede wszystkim pojedyncze drzewa lub ich grupy. Podstawowymi gatunkami drzew są: klony, jesiony, lipy, wierzby i topole. Rosną one wzdłuż ul. Szafera, częściowo wzdłuż ul. Narutowicza oraz we wschodniej części niezagospodarowanej działki w centralnej części opracowania. Najbardziej różnorodna i spontaniczna roślinność występuje wzdłuż rzeki. Rosną tu liczne trawy oraz samosiewny wierzby, pojedyncze topole i olsze. Ponadto wzdłuż ul. Narutowicza występuje zieleń trawiasta towarzysząca terenom komunikacji. Spotykanym tutaj zbiorowiskiem ruderalnym jest tu zespół dywanowy babki zwyczajnej i życicy trwałej.

Na obszarze nr 2 występuje głównie zbiorowiska związane z nieużytkowanymi polami uprawnymi i łąkami. Rosną tu głównie różnego rodzaju trawy i byliny. Występują tu również pojedyncze drzewa m.in. świerki, olsze i topole.

Spośród przedstawicieli fauny, na obszarze objętym opracowaniem, głównie wzdłuż rzeki, stwierdzono występowanie chronionego ślimaka winniczka oraz chronionych owadów tj. trzmieli, biegaczy i chrząszczy. Wśród płazów i gadów w dolinie Nizicy bytują żaba trawna i moczarowa oraz jaszczurka zwinka.

W okolicach cieku zaobserwowano również kilka kretowisk, świadczących o bytowaniu częściowo chronionego gatunku, jakim jest kret. Podczas kilku wizji lokalnych na rzece zaobserwowano również ptaki wodne, reprezentowane głównie przez krzyżówki.

Wysoki stopień wykorzystania omawianego obszaru nr 1 przez mieszkańców osiedli ogranicza jednak jego walory faunistyczne.

Na obszarze nr 2, ze względu na fakt, że dominującym zbiorowiskiem są odłogowane pola uprawne, świat zwierząt reprezentowany jest głównie przez drobne ssaki i ptaki polne. Potencjalnymi ssakami owadożernymi na tych terenach są jeż oraz kret. Ponadto, biorąc pod uwagę bezpośrednie sąsiedztwo skupisk zieleni wysokiej, stwierdzić należy potencjalne występowanie zwierzyny leśnej, jak sarna czy lis, mogące szukać tu pożywienia.

3.8. *Klimat lokalny*

W podziale Niziny Wielkopolskiej na regiony klimatyczne A. Wosia (1995), obszar objęty opracowaniem znajduje się zachodniej części rozległego Regionu Środkowo-pomorskiego. Region ten wyróżnia się na tle innych największą ilością dni z pogodą przymrozkową bardzo chłodną z dużym zachmurzeniem. Przeciętnie w roku takich dni jest ponad 19. Stosunkowo najczęściej, notowane są tu również dni umiarkowanie mroźne, pochmurne z opadem. Mało jest dni bardzo ciepłych z opadem, przeciętnie 26 dni w roku.

Dni z opadem przeciętnie w ciągu roku jest 176. Przez 33,6 dni w roku występuje słoneczny typ pogody, dni z pogodą pochmurną jest 193,6, a z dużym zachmurzeniem 136,6.

Topoklimat badanego obszaru charakteryzuje się stosunkowo chłodnym latem i dość łagodną zimą. Klimat jest tu surowszy niż na sąsiednich terenach położonych niżej. Amplituda temperatury sięga 20⁰C. Najwyższa średnia temperatura występuje w lipcu + 20⁰C, a najniższa w lutym – 2,5⁰C. W 2006 r. średnia roczna temperatura powietrza wynosiła 9⁰C, średnia lipca +23,4⁰C, a lutego – 6,4⁰C.

Według danych z posterunku opadowego IMGW, zlokalizowanego w Szczecinku wynika, że w poszczególnych latach zaznacza się wyraźna zmienność sum opadów rocznych. W roku normalnym roczna suma opadów wynosi 622 mm. Rytm opadów wskazuje istnienie maksimum w lipcu (76 mm), a minimum w lutym (34 mm).

Średnio w ciągu roku dominują wiatry z kierunków: zachodniego i południowo-zachodniego. Na wiosnę i jesień wzrasta udział wiatrów z kierunku południowo-wschodniego i południowego. Teren miasta odznacza się stosunkowo słabymi wiatrami i dość dużą liczbą dni bezwietrznych. Silniejsze wiatry wieją głównie jesienią i zimą.

Na obszarze nr 1 mamy do czynienia z niekorzystnym topoklimatem, ze względu na sąsiedztwo terenów zabudowanych w dość zwartej zabudowie. Cechują go niekorzystne warunki solarne, zwiększona amplituda temperatur oraz utrudnione przewietrzanie.

Obszar nr 2 charakteryzuje się topoklimatem terenów użytkowanych rolniczo. Występują tu dobre warunki termiczne, równomierne nasłonecznienie i dobre przewietrzanie.

4. Wartości kulturowe

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują żadne obiekty wpisane do rejestru zabytków. Kilka budynków wzdłuż ul. Kaszubskiej posiada natomiast wartości zabytkowe, przez co ujęte zostały w „Gminnym programie opieki nad zabytkami Miasta Szczecinek na lata 2017 – 2020”.

Ponadto obszar nr 1, z wyłączeniem rzeki Nizicy (Niezdobnej), stanowi fragment zewidencjonowanego stanowiska archeologicznego, objętego ochroną na mocy przepisów odrębnych.

5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych

Na analizowanym terenie nie ustanowiono żadnych obszarowych form ochrony przyrody, wymienionych w art. 6 *Ustawy o ochronie przyrody*³. Należy jednak zauważyć, że tuż za granicą obszaru nr 2 przebiega granica dwóch obszarów chronionych.

Pierwszy z nich to użytek ekologiczny „Szuwary nad jeziorem Wielimie”, ustanowiony w drodze Uchwały Rady Miasta Nr XXXV/327/06 z dnia 28 lutego 2006 r. w sprawie utworzenia użytków ekologicznych. Użytek ten położony jest w północnej części miasta, nad brzegiem jeziora Wielimie. Jego łączna powierzchnia wynosi 118,4 ha. Celem ochrony jest zachowanie cennego biotopu bagiennie-łąkowego ze stanowiskami chronionych gatunków fauny i flory oraz chronionymi siedliskami przyrodniczymi. Dominują tu zbiorowiska wilgotnych łąk ostożeniowo-rdestowych, fragmenty szuwarów trzcinowych, mannowych, turzycowisk, kępowych zarośli wierzb: pięciopęcikowej i szarej, łożowiska oraz niewielkie powierzchnie zabagnionych lasów: olsu lub na suchszych wzniesieniach łągu jesionowo-olszowego. Miejscami występują eutroficzne "oczka wodne" z udziałem makrofitów wodnych, różnych gatunków rdestnic, a także grązela żółtego i grzybieni białych. Na wilgotnych łąkach stwierdzono kukulkę szerokolistną i kukulkę plamistą. Jest to niezwykle cenny obszar faunistyczny o bardzo bogatym składzie gatunkowym fauny (30 gatunków ptaków wodno-błotnych i kilkadziesiąt gatunków innych ptaków, 30 gatunków ssaków, cały komplet gatunków płazów i gadów spotykanych na terenie miasta oraz liczne atrakcyjne gatunki bezkręgowców).

Drugą formę ochrony przyrody stanowi natomiast, powołany Uchwałą Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego Nr XXXII/375/09 z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2014 r. poz. 1637), obszar chronionego krajobrazu „Jeziora Szczecineckie”, który w dużym fragmencie stanowi podmokłe, bagiennie, porośnięte szuwarami tereny przyległe do jeziora Wielimie, uznane w większości za użytek ekologiczny „Szuwary nad jeziorem Wielimie”. Ponadto na obszarze tym występują: lokalny korytarz ekologiczny biegnący na rzece Nizicy, gatunki i siedliska chronione prawem polskim, jak i wymienione w tzw. Dyrektywie Ptasiej i Siedliskowej oraz Konwencji Berneńskiej, a także ostoja ptaków rangi europejskiej o symbolu K12.

W omawianej części Szczecinka nie występują żadne grunty rolne ani leśne chronione przepisami *Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych*⁴.

³ Ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2016, poz. 1651, ze zm.)

⁴ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. 2015 r., poz. 200 ze zm.)

Ochronie, na podstawie *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*⁵ podlega natomiast zewidencjonowane stanowisko archeologiczne oraz kilka budynków chronionych ustaleniami obowiązującego na tym terenie planu miejscowego.

6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego

6.1. Stan higieny atmosfery

Najbliższe stacje pomiarowe WIOŚ zajmujące się badaniem jakości powietrza atmosferycznego, których wyniki brano pod uwagę podczas oceny powietrza w 2016 r., zlokalizowane są na terenie miasta Szczecinka przy ul. Przemysłowej (automatyczna) oraz przy ul. 1 Maja (manualna).

Zbiorcze zestawienie klasyfikacji strefy zachodniopomorskiej tj. całego województwa zachodniopomorskiego, bez aglomeracji szczecińskiej i miasta Koszalin dla poszczególnych zanieczyszczeń (SO₂, NO₂, PM10, PM2,5, Pb, C₆H₆, CO, As, Cd, Ni, BaP oraz O₃) dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych dla ochrony zdrowia, według rocznej oceny jakości powietrza za rok 2016, przedstawia tabela nr 1.

Tabela 1. Ocena jakości powietrza w strefie zachodniopomorskiej za 2016 r.

Powierzchnia strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń											
	SO ₂	NO ₂	PM2,5	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	As	BaP	Cd	Ni	O ₃
1179904 km ²	A	A	A	C	A	A	A	A	C	A	A	A

Źródło: „Roczna ocena jakości powietrza w woj. zachodniopomorskim za 2016 r.”, WIOŚ, 2017, Szczecin.

Jak wynika z powyższej tabeli większość badanych zanieczyszczeń zaliczono, w trójstopniowej skali: A, B, C, do klasy A, co oznacza, że poziom poszczególnych stężeń zanieczyszczeń w analizowanej strefie nie przekracza poziomu wartości docelowych. Jedynie dwa typy zanieczyszczeń tj. PM10 i benzo(a)piren zakwalifikowano do klasy C.

W 2016 r. (jak również w latach poprzednich) miasto Szczecinek otrzymało klasę C ze względu na przekroczenie poziomu docelowego dla średniorocznego stężenia benzo(a)pirenu, zawartego w pyle zawieszonym PM10, które wynosi 1ng/m³. Jako obszar objęty przekroczeniami wskazane zostało centrum miasta oraz tereny położone względem niego na północny-zachód i południe, o łącznej powierzchni ok. 7 km², zamieszkałej przez około 28 tys. osób. Główną przyczyną przekroczeń wskazaną na etapie przeprowadzania rocznej

⁵ Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. 2014 r. poz. 1446, ze zm.)

oceny jakości powietrza była emisja powierzchniowa pochodząca z indywidualnego ogrzewania mieszkań w okresie zimowym.

Klasa C skutkuje obowiązkiem opracowania przez Marszałka Województwa programu naprawczego, mającego na celu przywrócenie standardu jakości powietrza na danym obszarze. Dla strefy zachodniopomorskiej obowiązują programy ochrony powietrza dla, ze względu na pył PM10 i benzo(a)piren, przyjęte Uchwałą Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 29 października 2013 r.

Ponadto cała strefa zachodniopomorska otrzymała klasę D2 w związku z przekroczeniem poziomu celu długoterminowego przez stężenia ozonu, określonego zarówno ze względu na ochronę zdrowia, jak i ochronę roślin. Dla stref w klasie D2 nie jest wymagane opracowanie programu ochrony powietrza. Działania wymagane w tym przypadku to ograniczenie emisji lotnych związków organicznych jako prekursorów ozonu, które to działania powinny być ujęte w wojewódzkim programie ochrony środowiska.

W analizowanej części Szczecinka na zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego wpływa głównie lokalna niska emisja, przede wszystkim w okresie grzewczym, na którą nakładają się zanieczyszczenia typu komunikacyjnego, spowodowane głównie ruchem samochodowym na drodze krajowej nr 11 (ul. Narutowicza).

6.2. *Zagrożenia klimatu akustycznego*

Największym zagrożeniem klimatu akustycznego w analizowanym fragmencie miasta (obszar nr 1) jest hałas komunikacyjny, którego emitorem są pojazdy poruszające się po otaczających obszar planu drogach publicznych. Główne źródło hałasu komunikacyjnego, w omawianym przypadku, stanowi ul. Narutowicza (fragment drogi krajowej nr 11), będąca północną granicą opracowania.

W celu określenia wskaźników długookresowych hałasu L_{DWN} oraz L_N potrzebnych do sporządzenia mapy akustycznej, w 2009 r. w Szczecinku prowadzone były pomiary hałasu na drodze krajowej nr 11 na południe od obszaru opracowania przy ul. Cieślaka oraz przy ul. Sikorskiego. Badania prowadzono nieprzerwanie przez minimum 2 doby w dni powszednie i 1 dobę podczas weekendu w okresie jesiennym. Natężenie ruchu na analizowanych odcinkach dróg na ul. Sikorskiego wynosiło 10000 pojazdów a na ul. Cieślaka ok. 11000 pojazdów. Wyniki tych pomiarów przedstawia tabela nr 2.

Jak wynika z tabeli, przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu w 2009 r. występowało we wszystkich porach i było znaczące (ok. 10-15 dB). Na analizowanym

obszarze w otoczeniu drogi krajowej nr 11 w Szczecinku mieszka prawie 2,5 tys. mieszkańców zagrożonych ponadnormatywnym hałasem, z czego 500 mieszkańców zasiedla obszar, na którym występują przekroczenia powyżej przedziału 10-20 dB. Na niesprzyjające warunki akustyczne narażonych jest prawie 7% całej ludności miasta. Stan klimatu akustycznego na analizowanych odcinkach drogi krajowej nr 11 należy uznać za niezadowalający, mimo że dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku od czasu prowadzonych pomiarów uległy obniżeniu.

Tabela 2. Wyniki hałasu określonego wskaźnikami L_{DWN} oraz L_N w 2009 r. w Szczecinku na drodze krajowej nr 11.

Droga krajowa nr 11	L_{DWN}	L_N	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
			dla terenów zabudowy wielorodzinnej i terenów mieszkaniowo-usługowych		dla terenów zabudowy jednorodzinnej	
			L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N
ul. Cieślaka	69,6	62,2	60	50	55	50
ul. Sikorskiego	68,0	59,9				

Zródło: „Raport o stanie środowiska w województwie zachodniopomorskim w latach 2008 – 2009”, WIOŚ, 2010.

W tym miejscu należy podkreślić, że komfort akustyczny w rejonie obecnego przebiegu drogi krajowej nr 11 ulegnie z pewnością znacznemu polepszeniu po wybudowaniu planowanej obwodnicy miasta w ciągu drogi ekspresowej S-11.

Hałas komunikacyjny i wibracje mogą być również uciążliwe dla istniejącej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej zlokalizowanej wzdłuż podstawowych ulic śródmiejskich Szczecinka tj. ul. Szafera i ul. Kaszubskiej. W rejonie ww. ulic nie prowadzono jednak badań akustycznych, dotyczących pomiaru wielkości hałasu.

6.3. Zanieczyszczenie środowiska wodnego

Biorąc pod uwagę ustalenia aktualizacji „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016 – 2021”, zarówno stan chemiczny, jak również stan ilościowy JCWPd nr 26 uznany został za dobry. Należy zatem uznać, że dla ww. JCWPd został osiągnięty założony cel środowiskowy. Ponadto JCWPd nr 26 nie została zakwalifikowana do jednolitej części wód podziemnych zagrożonej nieosiągnięciem celu środowiskowego.

Występujący na analizowanym obszarze główny zbiornik wód podziemnych (GZWP nr 126), w omawianym rejonie, nie został zaliczony do obszarów objętych ochroną.

Jak już wspomniano wcześniej, przedmiotowy teren położony jest w granicach jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) – „Gwda od wpływu do jeziora Wielimie do Dołgi” o kodzie RW60002518861729. Zgodnie z ustaleniami aktualizacji „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w latach 2016 – 2021”, ww. JCWP oceniona została jako naturalna o złym stanie, zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, jakim jest dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny.

Obszar nr 1 posiada dostęp do sieci kanalizacji sanitarnej, co zmniejsza prawdopodobieństwo zagrożenia zanieczyszczeniami środowiska gruntowo – wodnego.

6.4. Pola elektromagnetyczne

Na analizowanym obszarze oraz w jego najbliższym otoczeniu nie występują żadne znaczące źródła pól elektromagnetycznych.

III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH

1. Cele projektu planu miejscowego

Głównym celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kaszubska-II” w Szczecinku jest aktualizacja ustaleń obowiązujących dotąd na analizowanym obszarze fragmentów planów miejscowych.

Na obszarze nr 1 podstawowym celem jest umożliwienie przekształcenia terenów produkcyjno-usługowych (U/P) na tereny mieszkalno-usługowe, na których dominować będzie zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna.

Na obszarze nr 2 chodzi przede wszystkim o usankcjonowanie i dopuszczenie lokalizacji, na wcześniej wydzielonych istniejących działkach przeznaczonych w obowiązującym planie miejscowym do zalesień, nowej zabudowy rekreacji indywidualnej (zabudowy letniskowej).

2. Ustalenia projektu planu miejscowego

Struktura funkcjonalna, wskazana w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kaszubska-II” w Szczecinek jest dość zróżnicowana. Przedmiotem ustaleń projektu mpzp są:

- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub zabudowy usługowej – MW/U;

- teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług – **MN/U**;
- teren zabudowy usługowej – **U**;
- teren zabudowy rekreacji indywidualnej – **MRI**;
- teren zabudowy zagrodowej – **RM**;
- tereny zieleni urządzonej – **ZP**;
- teren wód powierzchniowych śródlądowych płynących – **WS**;
- teren drogi publicznej – **KD-D**;
- tereny dróg wewnętrznych – **KDW**;
- teren drogi wewnętrznej – ciąg pieszo-rowerowy – **KDWx**.

Pośród terenów przeznaczonych pod zabudowę największą grupę zajmują tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub zabudowy usługowej (MW/U). W projekcie planu wyznaczono dwa takie tereny. Stanowią one obszary częściowo lub w całości zabudowane i zagospodarowane, w większości zabudową usługowo-produkcyjną. Jedynie na terenie 3MW/U duża powierzchnia pozostała dotąd niezabudowana. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenów MW/U ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy 50% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną 20% działki budowlanej oraz wysokość budynków od 2 do 6 kondygnacji nadziemnych, przy czym nie więcej niż 22 m. Ponadto na terenach MW/U dopuszczono lokalizację budynków pomocniczych i sieci infrastruktury technicznej.

Na obszarze nr 1 usankcjonowano również istniejący teren zabudowy usługowej (U), na którym w zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy 50% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną 20% działki budowlanej oraz wysokość budynków nie większą niż 2 kondygnacje nadziemne, przy czym nie więcej niż 10 m. Na terenie U dopuszczono także lokalizację składów lub magazynów, związanych z działalnością usługową na danej działce budowlanej, budynków pomocniczych i sieci infrastruktury technicznej.

Ponadto na obszarze nr 1 zachowano istniejący teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług (MN/U), na którym w zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy 25% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną 60% działki budowlanej oraz wysokość budynków nie większą niż 2 kondygnacje

nadziemne, przy czym nie więcej niż 10 m. Ponadto dopuszczono lokalizację usług w budynku, zajmujących powierzchnię nie większą niż 50% powierzchni całkowitej budynku.

Plan sankcjonuje również istniejący - na obszarze nr 2, teren zabudowy zagrodowej zlokalizowany na zakończeniu ul. Kaszubskiej. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenu RM ustalono: maksymalną powierzchnię zabudowy 25% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną 50% działki budowlanej oraz wysokość budynków nie większą niż 2 kondygnacje nadziemne, przy czym nie więcej niż 10 m.

Ostatnią kategorią terenów przeznaczonych pod zabudowę jest teren zabudowy rekreacji indywidualnej (MRI). Obecnie istnieje na nim kilka budynków letniskowych. W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenu MRI ustalono: lokalizację trzech budynków rekreacji indywidualnej – po jednym na każdej działce budowlanej, maksymalną powierzchnię zabudowy działki budowlanej 200 m², minimalną powierzchnię biologicznie czynną 50% działki budowlanej oraz wysokość budynków nie większą niż 2 kondygnacje nadziemne, przy czym nie więcej niż 10 m.

Uzupełnieniem dla ww. terenów zabudowanych i do zabudowy mają być, wyznaczone wzdłuż ul. Szafera, dwa treny zieleni urządzonej (ZP) oraz fragment rzeki Nizicy (teren WS).

Pozostała część obszaru opracowania przeznaczona została na obsługę komunikacyjną ww. terenów, którą stanowią istniejące lub planowane drogi publiczne i wewnętrzne.

3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami

Stosownie do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* zapisy projektu planu miejscowego (część tekstowa i graficzna) muszą być zgodne z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a rada gminy uchwała plan miejscowy dopiero po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Studium, o którym mowa powyżej sporządza się w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu zachowuje, zapisane w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek”, podstawowe funkcje analizowanego obszaru jako terenu o dominacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z usługami towarzyszącymi i zielenią towarzyszącą (obszar nr 1) oraz strefy dopuszczalnej lokalizacji zabudowy na terenie wskazanym do zalesień, w granicach obszaru potencjalnego rozwoju miasta (obszar nr 2).

W „Programie ochrony powietrza dla strefy powiat szczecinecki, w której został przekroczony poziom docelowy benzo(a)pirenu w powietrzu”⁶ zawarte zostały wskazania podstawowych kierunków działań, zmierzających do przywracania poziomów docelowych benzo(a)pirenu. Jednym z podstawowych kierunków ww. działań jest uwzględnianie w przygotowywanych planach miejscowych zapisów wpływających na jakość powietrza. Po przeanalizowaniu zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kaszubska-II” w Szczecinku należy stwierdzić, że spełnia on wymogi ustalone w ww. programie ochrony powietrza.

4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego

Na obszarze nr 1 zasady kształtowania polityki przestrzennej i sposobu postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy, a także wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej ustala obowiązujący plan miejscowy „Kaszubska-I” w Szczecinku (uchwała Nr XVIII/143/2011 Rady Miasta Szczecinek z dnia 12 grudnia 2011 r.). Gwarantuje on wystarczającą kontrolę nad procesami inwestycyjnymi na analizowanym obszarze. Nie przewiduje się zatem, aby brak realizacji ustaleń projektu planu miejscowego „Kaszubska-II” w Szczecinku (obszar nr 1) wywołał niekorzystne zmiany stanu środowiska przyrodniczego na omawianym obszarze ani w jego najbliższym otoczeniu. Można wręcz przypuszczać, że w przypadku braku realizacji ustaleń analizowanego projektu planu doszłoby do rozwoju kolejnych inwestycji produkcyjno-magazynowych nieodpowiednich dla tego rejonu miasta i bardziej obciążających środowisko niż właściwie realizowana i funkcjonująca zabudowa mieszkaniowo-usługowa.

Również na obszarze nr 2 obowiązuje obecnie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Koszalińska-1” w Szczecinku (uchwała Nr XLIII/410/06 Rady Miasta Szczecinek z dnia 4 października 2006 r.), który przeznaczają ten obszar, w zdecydowanej większości, do zalesień. Zatem w przypadku braku realizacji ustaleń analizowanego projektu planu doszłoby do dużo bardziej pożądanego ze środowiskowego punktu widzenia zmian niż te proponowane w sporządzanym projekcie planu. Obszar zostałby zalesiony lub z czasem sam uległby sukcesji w tym kierunku.

---

⁶ Uchwała Nr XXVIII/388/13 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 29 października 2013 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza oraz planu działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej

IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

Jedynym istotnym problemem ochrony środowiska ważnym z punktu widzenia projektu sporządzanego planu miejscowego jest ponadnormatywny hałas w środowisku i wibracje. Oba zjawiska związane są przede wszystkim z ruchem komunikacyjnym na drodze krajowej nr 11 (ul. Narutowicza), przylegającej do obszaru nr 1 od strony północnej.

V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia.

Do dokumentów rangi międzynarodowej (wspólnotowej), formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kaszubska-II” w Szczecinku, zaliczyć można:

- Dyrektywę Rady z dnia 21 maja 1991 r. *dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych* (91/271/EWG), nakładającą na Państwa Członkowskie wymóg wyposażenia aglomeracji w systemy zbierania ścieków komunalnych – realizowany w projekcie planu poprzez nakaz odprowadzania ścieków bytowych lub przemysłowych do sieci kanalizacji sanitarnej, z dopuszczeniem na terenach 10RM i 11RMI, do czasu wyposażenia w sieć kanalizacji sanitarnej, zastosowanie na działkach budowlanych zbiorników bezodpływowych;
- Dyrektywę Rady z dnia 27 września 1996 r. *w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza* (96/62/WE), nakładającą na Państwa Członkowskie obowiązek utrzymania jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach, realizowany w projekcie planu poprzez ustalenie zaopatrzenia w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, z dopuszczeniem lokalnych źródeł ciepła bezpiecznych ekologicznie, tj. zapewniających wysoki stopień czystości emisji spalin oraz zaopatrzenie w ciepło energią pozyskiwaną ze źródeł odnawialnych.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawia strategiczny dokument rządowy – „II Polityka Ekologiczna Państwa”. Dokument ten respektuje zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r., mówiące o konieczności zapewnienia przez Rzeczpospolitą Polską ochrony środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju oraz konieczności zapewnienia przez władze publiczne bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

II Polityka Ekologiczna Państwa mówi, że wiodącą zasadą polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju, ustanowiona w ramach Konferencji Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro w 1992 r. Podstawowym założeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, nie doznające uszczerbku, możliwości korzystania z nich zarówno przez obecne jak i przyszłe pokolenia, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej różnorodności biologicznej na poziomie krajobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym. Istotą zrównoważonego rozwoju jest równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych, co oznacza konieczność integrowania zagadnień ochrony środowiska z polityką w poszczególnych dziedzinach gospodarki.

Cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa ujęto w dwóch grupach: w sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska. Wśród nich, w kontekście zakresu ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kaszubska-II” w Szczecinku, wymienić należy:

- racjonalizację użytkowania wody, jakość wód, realizowany w projekcie planu poprzez zapisy ustalające zasady prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej: nakaz zaopatrzenia w wodę pitną z sieci wodociągowej, z dopuszczeniem na terenach 10RM i 11MRI, zaopatrzenia w wodę z indywidualnych ujęć zlokalizowanych na terenie własnej nieruchomości do czasu realizacji sieci wodociągowej, nakaz odprowadzania ścieków bytowych lub przemysłowych do sieci kanalizacji sanitarnej, z dopuszczeniem na terenach 10RM i 11RMI, do czasu wyposażenia w sieć kanalizacji sanitarnej, zastosowanie na działkach budowlanych zbiorników bezodpływowych, ustalenie odprowadzania wód opadowych i roztopowych z utwardzonych powierzchni dróg, parkingów: powierzchniowo, na pobocza i skarpy nasypu, do rowów przydrożnych, dopuszczenie lokalizacji zbiorników retencyjnych oraz ustalenia

ochrony wód podziemnych poprzez zakaz lokalizacji obiektów budowlanych, w których prowadzona działalność może spowodować zanieczyszczenie gruntu lub wód;

- jakość powietrza, zmiany klimatu, realizowany w projekcie planu poprzez zapisy ustalające zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, z dopuszczeniem lokalnych źródeł ciepła bezpiecznych ekologicznie, tj. zapewniających wysoki stopień czystości emisji spalin oraz dopuszczenie zaopatrzenia w ciepło energią pozyskiwaną ze źródeł odnawialnych; ponadto dopuszczono wymianę istniejących źródeł ciepła w postaci niskowydajnych i nieekologicznych kotłów węglowych centralnego ogrzewania na nowe ekologiczne i wysokosprawne źródła ciepła na paliwo stałe, stosujące technologię zapewniającą minimalne wskaźniki emisji gazów i pyłów;
- różnorodność biologiczną i krajobrazową, realizowany w projekcie planu poprzez zapisy ustalające: zagospodarowanie roślinnością wszystkich nieutwardzonych fragmentów terenów, minimalne powierzchnie biologicznie czynne na terenach pod zabudowę, ochronę istniejących wartościowych drzew (w tym na terenie 4ZP), a w przypadku ich kolizji z infrastrukturą lub planowaną zabudową, dopuszczenie przesadzenia lub wprowadzenia nowych nasadzeń drzew oraz poprzez wyznaczenie terenów o funkcji zieleni urządzonej (ZP) i terenu wód powierzchniowych śródlądowych (WS), jak również poprzez wyznaczenie strefy zieleni w formie drzew lub krzewów na terenie 2U.

Innym dokumentem o charakterze strategicznym, przenoszącym założenia i cele zawarte w dyrektywie unijnej tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej⁷ jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, którego aktualizacja na lata 2016 – 2021 przyjęta została rozporządzeniem Rady Ministrów w dniu 18 października 2016 r. Nadrzędnym celem tej dyrektywy jest osiągnięcie dobrego stanu wód powierzchniowych tj. dobrego stanu chemicznego oraz odpowiednio – dobrego stanu ekologicznego w przypadku naturalnych jednolitych części wód lub dobrego potencjału ekologicznego w przypadku sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód. Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźnikach fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych. Przy ustalaniu celów środowiskowych JCWP brano pod uwagę aktualny ich stan, w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem niepogarszania ich stanu.

---

⁷ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej(Dz. Urz. WE L 327 z 22 grudnia 2000 r.)

W przypadku ocenianego projektu planu, należy odnieść się przede wszystkim do jednolitej części wód podziemnych (JCWPd nr 26). Dla wód podziemnych Ramowa Dyrektywa Wodna przewiduje następujące główne cele środowiskowe: zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych, zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych, zapewnienie równowagi między poborem a zasilaniem wód podziemnych oraz wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego wskutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu nie pogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Projekt planu zawiera szereg ustaleń w zakresie ochrony wód, które mają na celu zapobiegać przedostawaniu się zanieczyszczeń do środowiska wodno-gruntowego. Są to ustalenia dotyczące: zaopatrzenia w wodę pitną z sieci wodociągowej, z dopuszczeniem na terenach 10RM i 11MRI zaopatrzenia w wodę z indywidualnych ujęć zlokalizowanych na terenie własnej nieruchomości do czasu realizacji sieci wodociągowej, nakaz odprowadzania ścieków bytowych lub przemysłowych do sieci kanalizacji sanitarnej, z dopuszczeniem na terenach 10RM i 11RMI, do czasu wyposażenia w sieć kanalizacji sanitarnej, zastosowanie na działkach budowlanych zbiorników bezodpływowych, ustalenie odprowadzania wód opadowych i roztopowych z utwardzonych powierzchni dróg, parkingów: powierzchniowo, na pobocza i skarpy nasypu, do rowów przydrożnych, dopuszczenie lokalizacji zbiorników retencyjnych oraz ustalenia ochrony wód podziemnych poprzez zakaz lokalizacji obiektów budowlanych, w których prowadzona działalność może spowodować zanieczyszczenie gruntu lub wód. Na podstawie powyższego stwierdza się, że realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

Ostatnim dokumentem strategicznym analizowanym w niniejszej prognozie jest „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA2020), który określa warunki stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatyczne. Przewidziano w nim także rozwiązania wykorzystujące pozytywny wpływ, jaki działania te mogą wywierać nie tylko na stan środowiska, ale również na wzrost gospodarczy. Główne cele formułowane na poziomie UE to: wzmocnienie bazy dowodowej z zakresu zmian

klimatu, wprowadzenie adaptacji do kluczowych polityk UE, jej finansowanie oraz wymiana wiedzy i dobrych praktyk. Strategia wpisuje się w działania unijnej strategii adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa „odporności” państw na zmiany klimatu, ze szczególnym uwzględnieniem lepszego przygotowania do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych oraz redukcji kosztów z tym związanych.

W dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030. Wykazały one, że największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe, takie jak deszcze nawalne, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp. Zjawiska te będą występowały prawdopodobnie z coraz większą częstotliwością i natężeniem, obejmując coraz większe obszary kraju.

W projekcie planu uwzględniono zalecenia zawarte w „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” przede wszystkim poprzez nakaz zaopatrzenia w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, z dopuszczeniem lokalnych źródeł ciepła bezpiecznych ekologicznie, tj. zapewniających wysoki stopień czystości emisji spalin oraz dopuszczenie zaopatrzenia w ciepło energią pozyskiwaną ze źródeł odnawialnych. W projekcie planu wprowadzono również dopuszczenie wymiany istniejących źródeł ciepła w postaci niskowydajnych i nieekologicznych kotłów węglowych centralnego ogrzewania na nowe ekologiczne i wysokosprawne źródła ciepła na paliwo stałe, stosujące technologię zapewniającą minimalne wskaźniki emisji gazów i pyłów.

VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA

1. Wpływ na klimat lokalny i zanieczyszczenie powietrza

Realizacja ustaleń planu nie powinna wpłynąć na zmianę warunków klimatu lokalnego, ponieważ obszar nr 1 jest już w większości zabudowany i nawet w przypadku wymiany zabudowy na nową lub uzupełnienia jej, nie planuje się znaczącego zwiększenia intensywności zabudowy. Natomiast na obszarze nr 2 dopuszcza się wyłącznie bardzo ekstensywną zabudowę niską. Ponadto warunki termiczno-wilgotnościowe we wschodniej części opracowania będą kształtowane przez bezpośrednie sąsiedztwo rzeki Nizicy teren zieleni urządzonej po drugiej stronie cieku, a w przypadku obszaru nr 2 również przez tereny

podmokłe i duży akwen wodny, jakim jest jez. Wielimie, zlokalizowane na północ od granic analizowanego terenu.

Na etapie budowy źródłem zanieczyszczeń mogą być silniki urządzeń budowlanych, sprzętów oraz samochodów transportowych spalających głównie olej napędowy, a także prace spawalnicze. Ponadto emisja zanieczyszczeń będzie również spowodowana samym procesem budowlanym i związanymi z nim składowiskami piasku, wapna, cementu. Dotyczy to w szczególności, obecnie wolnego od zainwestowania, większości terenu 3MW/U oraz przeznaczonego do przekształceń funkcjonalno-przestrzennych terenu 1MW/U. Należy zatem zwrócić szczególną uwagę na czasowe zabezpieczenia takich miejsc i systematyczne ich sprzątanie. Ww. emisja zanieczyszczeń będzie miała jednak charakter emisji o niedużym zasięgu oraz występować będzie okresowo z różnym natężeniem w sposób przemijający. Ponadto należy przyjąć, że prace nad budową, rozbudową lub modernizacją będą prowadzone etapowo, co znacznie zmniejszy oddziaływanie na jakość powietrza atmosferycznego omawianego obszaru.

Eksploatacja nowej zabudowy mieszkaniowej, letniskowej lub usługowej nie powinna pogorszyć jakości powietrza na obszarze opracowania. Służyć temu mają zapisy ograniczające wpływ emisji z instalacji grzewczych zlokalizowanych w budynkach. W tym celu ustalono zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej lub gazowej, z dopuszczeniem stosowania w celach grzewczych lokalnych źródeł ciepła bezpiecznych ekologicznie, tj. zapewniających wysoki stopień czystości emisji spalin oraz zaopatrzenia w ciepło energią pozyskiwaną ze źródeł odnawialnych. Nakazano również stosowanie w celach grzewczych technologii zapewniającej obniżenie emisji benzo(a)piranu oraz pyłu PM10. Ww. ustalenia pozwolą na zminimalizowanie ilości zanieczyszczeń gazowych, a w szczególności pyłowych, emitowanych w wyniku spalania paliw w instalacjach grzewczych, szczególnie w porównaniu do sytuacji, w której stosowane byłyby paliwa stałe (głównie węgiel).

Pomyślano również o budynkach, w których w chwili obecnej istnieją przestarzałe, szkodzące środowisku, kotły węglowe, dopuszczając w nich wymianę istniejących źródeł ciepła w postaci niskowydajnych i nieekologicznych kotłów węglowych centralnego ogrzewania na nowe ekologiczne i wysokosprawne źródła ciepła na paliwo stałe, stosujące technologię zapewniającą minimalne wskaźniki emisji gazów i pyłów.

Ponadto zgodnie z *Uchwałą Nr XXVIII/388/13 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 29 października 2013 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza oraz planu działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej*, w projekcie

planu zakazano likwidacji sieci ciepłych i przyłączy ciepłych oraz zmiany ogrzewania zbiorowego z sieci ciepłej na ogrzewanie indywidualne, co ma nie dopuścić do powstawania na terenach zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej – nowych, zagrażających jakości powietrza indywidualnych źródeł ciepła.

Źródłem lokalnego zanieczyszczenia powietrza są i będą również spaliny pochodzące z ruchu samochodowego na istniejących drogach, zwłaszcza zlokalizowanej poza planem ul. Narutowicza oraz ważnych ulic śródmiejskich, tzn. ul. Szafera i ul. Kaszubskiej. Są to jedne z głównych dróg miejskich, a w przypadku ul. Narutowicza, także krajowych o dużym natężeniu ruchu.

Niewątpliwie korzystny wpływ na jakość powietrza w omawianym rejonie będzie miała budowa wschodniej obwodnicy miasta tj. drogi S-11, która przejmie ruch tranzytowy odbywający się obecnie m.in. ul. Narutowicza.

Bez wątplenia pozytywnie na stan powietrza atmosferycznego oraz klimat lokalny wpłynie kontynuacja funkcji zieleni urządzonej (tereny ZP) w południowej części planu. Ustalono na nich wysoki procent powierzchni biologicznie czynnej tj. nie mniej niż 75%.

Pozytywnie na stan higieny atmosfery może wpłynąć ponadto konsekwentna realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu odnośnie odpowiednich powierzchni biologicznie czynnych, ograniczenia powierzchni zabudowy oraz zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego. Jedynie na terenach 1MW/U i 2U, ze względu na istniejące zainwestowanie dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć, które mogą potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

2. Emitowanie hałasu

Zgodnie z art. 114 ust. 1 *Ustawy Prawo ochrony środowiska*, przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazuje się tereny należące do poszczególnych rodzajów terenów, wymienionych w art. 113 ust. 2 ww. ustawy, dla których ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, określone w *Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*⁸. W projekcie analizowanego planu miejscowego wyznaczono aż 3 kategorie terenów o zdefiniowanym komforcie akustycznym. Są to 3 tereny mieszane MW/U i MN/U, dla których ustalono

zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych, jeden teren RM, dla którego ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy zagrodowej oraz jeden teren MRI, dla którego ustalono zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych. Ponadto, ze względu na dopuszczenie na części terenów lokalizacji usług, bez precyzowania ich rodzaju, w projekcie planu ustalono również: w przypadku lokalizacji: szkół, przedszkoli lub żłobków zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, w przypadku lokalizacji: obiektów zamieszkania zbiorowego, jak dla terenów zabudowy zamieszkania zbiorowego, a w przypadku domów opieki społecznej, jak dla terenów domów opieki społecznej.

Dodatkowo dla źródeł hałasu związanych z zabudową usługową na terenach: 1MW/U, 2U, 3MW/U i 7MN/U, w projekcie planu ustalono ograniczenie emisji hałasu w środowisku do wartości dopuszczalnych, na granicach terenu z zabudową wymagającą komfortu akustycznego w środowisku, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Należy podkreślić, że projekt planu miejscowego nie wprowadza żadnych znaczących źródeł hałasu. Aby uniemożliwić funkcjonowanie na obszarze objętym planem nowych źródeł hałasu, w projekcie wprowadzono zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem dopuszczonych planem oraz warsztatów i myjni samochodowych, z uwzględnieniem istniejącego zagospodarowania na terenie 1MW/U, na którym dopuszczono lokalizację przedsięwzięć, które mogą potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Głównym źródłem hałasu na analizowanym obszarze i w jego otoczeniu jest przede wszystkim ruch komunikacyjny w obrębie istniejącej zabudowy produkcyjno-usługowej, a także istniejące drogi zbiorcze (ul. Szafera i ul. Kaszubska), umożliwiające obsługę terenów zainwestowanych, ale przede wszystkim droga główna ruchu przyspieszonego tj. ul. Narutowicza, stanowiąca fragment drogi krajowej nr 11, po której odbywa się ruch tranzytowy pojazdami ciężarowymi. Należy tu zaznaczyć, iż projekt omawianego planu miejscowego dopuszcza na terenie 1MW/U, bezpośrednio sąsiadującym z ul. Narutowicza, przekształcenia z funkcji usługowo-produkcyjnej (U/P) na teren o funkcji wymagającej zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku tj. teren mieszkaniowo-

---

⁸ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. z 2014 r., poz. 112)

usługowy. Jednocześnie trzeba stwierdzić, że zdecydowanie pozytywny wpływ na kształtowanie lokalnego klimatu akustycznego w tym rejonie miasta będzie miała przyszła realizacja obwodnicy miejskiej w postaci drogi ekspresowej S-11, która spowoduje przeniesienie głównie tranzytowego i ciężarowego ruchu samochodowego m.in. z ul. Narutowicza na wspomnianą obwodnicę. Dlatego docelowo nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania ul. Narutowicza na komfort akustyczny obszaru objętego planem miejscowym.

Projekt planu nie przewiduje budowy żadnych nowych dróg publicznych, które mogłyby wpłynąć na pogorszenie klimatu akustycznego.

Ponadto komfort akustyczny na obszarze opracowania ulegnie pogorszeniu przede wszystkim w fazie realizacji zabudowy i związany będzie z pracami budowlanymi oraz ruchem samochodowym. Źródłem hałasu we wspomnianych powyżej przypadkach będą głównie roboty budowlane prowadzone przy użyciu ciężkich maszyn napędzanych silnikami spalinowymi, których eksploatacja wiąże się z emisją hałasu. Sytuacja ta będzie miała jedynie miejsce do czasu realizacji inwestycji i obejmie swym zasięgiem tereny, na których zostanie zlokalizowana. Hałas będzie miał zatem charakter okresowy i przekroczenia norm z nim związane ustaną wraz z zakończeniem prac.

Uważa się, że ustalenia planu w zakresie ochrony przed hałasem oraz planowana budowa wschodniej obwodnicy miasta w ciągu drogi ekspresowej S-11, powinny optymalnie zabezpieczyć tereny wymagające komfortu akustycznego przed jego utratą.

3. Oddziaływanie na krajobraz

W wyniku realizacji ustaleń planu miejscowego, krajobraz obszaru nr 1 może ulec znaczącym zmianom. Mimo że już teraz jest to teren mocno zurbanizowany i zainwestowany, jednak ustalenia planu zmierzają do przekształcenia w dużej mierze substandardowej i zdegradowanej zabudowy usługowo-produkcyjno-magazynowej na nową, uporządkowaną i dużo bardziej pożądaną w tej części miasta zabudowę mieszkaniową wielorodzinną. Taki sposób zagospodarowania wpasuje się w otaczające sąsiedztwo.

W celu prawidłowego kształtowania i zachowania ładu przestrzennego w omawianym rejonie projekt planu wprowadza następujące zasady:

- lokalizację budynków z uwzględnieniem linii zabudowy wyznaczonych na rysunku planu,

- krycie dachów budynków mieszkalnych, mieszkalno-usługowych lub usługowych o kącie nachylenia głównych połaci dachowych większym niż 30° dachówką lub materiałem dachówko-podobnym w kolorze z palety czerwonej,
- kolorystykę ścian zewnętrznych budynków składającą się z nie więcej niż dwóch zharmonizowanych względem siebie, kolorów: białych, szarych, pastelowych,
- zakaz lokalizacji blaszanych budynków pomocniczych oraz tymczasowych obiektów handlowo-usługowych,
- zakaz lokalizacji nowych napowietrznych elementów infrastruktury technicznej.

Pozytywny wpływ na krajobraz przedmiotowego fragmentu miasta będą miały ustalenia planu dotyczące kontynuacji funkcji zieleni urządzonej na terenach ZP oraz zachowania na terenie 9WS rzeki Nizicy jako ciekłu otwartego wraz z dopuszczeniem wzdłuż niego nasadzeń drzew i krzewów.

Większych zmian w krajobrazie nie przewiduje się natomiast w przypadku realizacji ustaleń planu na obszarze nr 2.

4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę

W kontekście oceny oddziaływania na środowisko przyrodnicze, przekształcenia powierzchni ziemi są szczególnie istotne, gdyż wpływają na zmiany pozostałych komponentów środowiska przyrodniczego, a ponadto należą do zmian trwałych oraz długoterminowych.

Na zdecydowanej większości obszaru objętego planem nie przewiduje się przekształceń powierzchni ziemi, gdyż tereny te zostały już przekształcone podczas realizacji zabudowy usługowo-produkcyjno-magazynowej wraz z towarzyszącą infrastrukturą drogową i techniczną, a na obszarze nr 2 zabudowy zagrodowej, w mniejszym stopniu letniskowej.

Niewielkiej niwelacji mogą natomiast ulec tereny, na których staną nowe budynki, a więc w szczególności terenu 3MW/U i jedna działka na terenie 11RMI oraz teren nowego ciągu pieszo-rowerowego (8KDX) i w przypadku przebudowy terenu drogi publicznej 12KD-D. Prace związane z realizacją tego typu zagospodarowania zawsze wiążą się z nieodwracalnym zniszczeniem powierzchni ziemi i gleby. Wykopy związane z fundamentowaniem budynków powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować.

W zależności od stopnia deformacji powierzchni ziemi na ww. terenach opracowania, przekształceniom ulegną także gleby. Działania mechaniczne powodują zmianę ułożenia

warstw podłoża, zmianę składu chemicznego gruntów oraz ich właściwości fizycznych. W wyniku tego powstają nowe grunty, składające się z przemieszanych składników mineralnych rodzimych i sztucznych, zaliczane do gruntów nasypowych.

Realizacja ustaleń planu prowadzić będzie do wzrostu ilości odpadów, wytwarzanych na terenach przeznaczonych w planie pod zabudowę. Odpady powstające na obszarze planu związane będą zarówno z etapem realizacyjnym (odpady budowlane), jak również z funkcjonowaniem nowych obiektów budowlanych (odpady komunalne). W celu uniknięcia zanieczyszczenia gleby, poprzez nieodpowiednią gospodarkę odpadami, należy zagospodarować odpady zgodnie z przepisami odrębnymi.

5. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Wschodnią granicę obszaru nr 1 stanowi fragment najdłuższego cieków wodnego Szczecinka tj. rzeki Nizicy. W projekcie planu rzeka została objęta ochroną poprzez wyodrębnienie jej jako osobnego terenu wód powierzchniowych śródlądowych 9WS, na którym ustalono zachowanie wód płynących jako cieków otwartych oraz zakazuje lokalizacji obiektów budowlanych poza urządzeniami wodnymi, mostami i przepustami. Ponadto, biorąc pod uwagę potrzeby wykonywania robót konserwacyjnych i hydrotechnicznych, w projekcie planu nakazano zapewnienie dostępu do ww. wód powierzchniowych śródlądowych.

Zarówno istniejąca, jak i planowana zabudowa mieszkalno-usługowa, stanowi i stanowić będzie źródła ścieków bytowych i przemysłowych. W celu zapobieżenia możliwości zanieczyszczenia wód rzeki Nizicy, a także wód podziemnych projekt planu ustala odprowadzanie tych ścieków z obszaru nr 1 wyłącznie do sieci kanalizacji sanitarnej, zakazując jednocześnie lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków oraz zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe, mogących, w przypadku nieszczelności, stanowić zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego. Jednak ze względu na brak sieci kanalizacyjnej w otoczeniu obszaru nr 2, na terenach 10RM oraz 11RMI, do czasu wyposażenia w sieć kanalizacji sanitarnej, dopuszczono zastosowanie na działkach budowlanych ww. zbiorników bezodpływowych.

Zapisem mającym pozytywny wpływ na jakość wód jest również nakaz zaopatrzenia w wodę pitną budynków na obszarze nr 1 wyłącznie z sieci wodociągowej. W ten sposób wyeliminowano budowę i korzystanie ze studni, które stanowią dość łatwą drogę do przenikania zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego. Jednak ze względu na brak sieci wodociągowej w otoczeniu obszaru nr 2, na terenach 10RM oraz 11RMI, do czasu

wyposażenia w tę sieć, dopuszczono zaopatrzenie w wodę z indywidualnych ujęć zlokalizowanych na terenie własnej nieruchomości.

Realizacja nowej zabudowy kubaturowej nie powinna znacząco wpłynąć na zmianę stosunków wodnych w obszarze opracowania ani w jego okolicy. Jednakże lokalizacja każdego nowego budynku, jak również roboty w zakresie sieci infrastruktury technicznej i drogowej, skutkować będą między innymi trwałym uszczelnieniem terenów przeznaczonych bezpośrednio pod budynek czy dojazd oraz ograniczeniem powierzchni umożliwiającej infiltrację wód opadowych lub roztopowych. Pośrednio działania te mogą potencjalnie wpłynąć również na zanieczyszczenie wód podziemnych substancjami wprowadzanymi do gruntu. Powiększenie obszarów zabudowanych powoduje zawsze zmniejszenie zdolności infiltracji gruntów przypowierzchniowych oraz większy odpływ wód opadowych z terenów za pośrednictwem sieci kanalizacji. Powoduje to zagrożenie obniżenia się poziomu wód gruntowych, zmniejszenia ich zasobów i nadmiernego przesuszenia gruntu. Lokalne i czasowe negatywne oddziaływania wystąpią, głównie na skutek prowadzenia różnego rodzaju wykopów i prac przy użyciu ciężkiego sprzętu, powodującego nadmierne zagęszczenie oraz przemieszczenie poszczególnych warstw gruntu, które z kolei prowadzić może do zmian w naturalnym procesie infiltracji wód opadowych i roztopowych. Dotyczyć to jednak będzie wyłącznie nowych terenów lub ich fragmentów przeznaczonych do zabudowy.

W celu ograniczenia ww. zjawisk w projekcie planu ustalono zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach działki z dopuszczeniem odprowadzenia do sieci kanalizacji deszczowej. Ponadto na wszystkich terenach dopuszczono lokalizację zbiorników retencyjnych.

Powyższe rozwiązania uznaje się za prawidłowe z punktu widzenia racjonalnego gospodarowania zasobami wodnymi. Zatrzymanie części wód opadowych ogranicza degradację środowiska, spowodowaną uszczelnieniem terenu, powoduje podniesienie zwierciadła wód gruntowych i lepsze zasilanie istniejącego cieku Nizica.

Ponadto w zakresie zapewnienia warunków infiltracji wód istotne są zapisy planu w zakresie parametrów zabudowy, zwłaszcza zachowania odpowiednich minimalnych powierzchni biologicznie czynnych w obrębie terenów przeznaczonych do zabudowy. Podjęte działania mają na celu ograniczenie uszczelnienia gruntu oraz zachowanie możliwie największych powierzchni zielonych, umożliwiających naturalną filtrację wód do gruntu oraz zapobieganie odpływowi wód z terenu opracowania.

Ponadto projekt planu zawiera szereg innych zapisów mających na celu ochronę jakości i zasobów wód powierzchniowych i podziemnych. Należą do nich:

- zakaz lokalizacji obiektów budowlanych, w których prowadzona działalność może spowodować zanieczyszczenie gruntu lub wód;
- nakaz uwzględnienia w zagospodarowaniu terenów lokalnych warunków gruntowo – wodnych;
- niedopuszczenie realizacji kondygnacji podziemnych na terenie 11RMI;
- zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód i do gruntu;
- zakaz odprowadzania wód opadowych do sieci kanalizacji sanitarnej;
- dopuszczenie wprowadzenia urządzeń infrastruktury technicznej, służących biernej i czynnej ochronie jakości i ilości zasobów wód podziemnych.

Należy stwierdzić, iż powyższe rozwiązania optymalnie zabezpieczają środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem zarówno ściekami bytowymi, przemysłowymi, jak i ściekami deszczowymi.

6. Oddziaływanie na szatę roślinną, faunę i różnorodność biologiczną

W związku z realizacją ustaleń projektu planu, do największych zniszczeń szaty roślinnej może dojść na terenie 3MW/U, na którym zgodnie z ustaleniami planu mogą powstać nowe budynki i towarzysząca im infrastruktura – na powierzchni zajętej obecnie przez roślinność synantropijną, w większości niską oraz na terenie 8KDWx, na którym wzdłuż rzeki Nizicy może powstać ciąg pieszo-rowerowy. Przy czym nieurządzona, spontaniczna roślinność, przynajmniej częściowo, zastąpiona może zostać tutaj zielenią urządzoną, towarzyszącą budynkom mieszkalnym lub usługowym, czy też wzdłuż ciągu pieszo-rowerowego szpalerem drzew, który został dopuszczony ustaleniami planu. Powierzchnie, w obrębie których posadowione będą budynki, powstaną drogi oraz zlokalizowane zostaną pojazdy i miejsca postojowe o utwardzonej i uszczelnionej powierzchni, zostaną trwale pozbawione pokrywy roślinnej.

Na pozostałych terenach obszaru nr 1, które charakteryzują się obecnie bardzo ubogą i zdegradowaną roślinnością, realizacja ustaleń planu może przyczynić się do powiększenia terenów zajętych przez powierzchnie porośnięte bardziej trwałymi gatunkami roślin np. drzewami. W kontekście różnorodności biologicznej istotne będzie jednak to, jaka roślinność zostanie wprowadzona na dany teren. Ważne jest, aby charakteryzowała się odpowiednim doborem i zróżnicowaniem gatunkowym oraz gęstością nasadzeń.

Na obszarze nr 2 nie powinno dojść do znacznych zmian w zakresie szaty roślinnej, gdyż nowa zabudowa może powstać jedynie na jednej działce w granicach terenu 11MRI. Ewentualnie może tu dojść do przekształcenia siedlisk związanych z polami uprawnymi oraz gatunkami roślin ruderalnych na powierzchni zieleni urządzonej związanej z funkcjonowaniem zabudowy lotniskowej.

Ochronie różnorodności biologicznej na omawianym obszarze służyć ma zapis ustalający ochronę istniejących wartościowych drzew, a w przypadku ich kolizji z infrastrukturą lub planowaną zabudową, dopuszczenie przesadzenia lub wprowadzenia nowych nasadzeń drzew oraz wyznaczenie obowiązkowej strefy zieleni w formie drzew lub krzewów na terenie 2U. Z punktu widzenia bioróżnorodności istotne jest także usankcjonowanie dwóch terenów zieleni urządzonej (ZP) w południowej części opracowania. Na terenach ZP ustalono lokalizację skweru lub zieleńca oraz powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 75%.

Projekt planu uwzględnia rolę szaty roślinnej poprzez ustalenie minimalnych powierzchni biologicznie czynnych na poziomie 20% na terenach MW/U, na poziomie 60% na terenie MN/U oraz na poziomie 50% na terenach RM i MRI. Ponadto projekt planu ustala zagospodarowanie roślinnością wszystkich powierzchni wolnych od utwardzenia.

Należy również stwierdzić, że z uwagi na charakter obszaru nr 1, gdzie głównymi przedstawicielami fauny są: ptaki, owady i drobne ssaki, żyjące wśród zieleni terenów zurbanizowanych, w ogródkach oraz na drzewach i krzewach wzdłuż dróg, realizacja ustaleń planu nie wpłynie w znaczący sposób na występujące tu gatunki zwierząt i ich siedliska. Właściwej ochronie podlegać będą natomiast zwierzęta żerujące lub zasiedlające tereny wzdłuż rzeki Nizicy, gdyż w tym rejonie wyodrębniono teren WS, wyłączony spod zabudowy. Z kolei na obszarze nr 2, na którym występują przede wszystkim niewielkie ssaki i ptaki związane z polami uprawnymi, rozwój zabudowy lotniskowej skutkować będzie wycofywaniem się zwierząt z tego obszaru. Ze względu na bezpośrednie sąsiedztwo znacznych terenów otwartych, zakłada się, że zwierzęta z analizowanego obszaru przeniosą się na okoliczne pola i łąki.

Czasowy oraz ograniczony przestrzennie, niekorzystny wpływ na organizmy żywe, w tym na zwierzęta, wystąpi na etapie realizacji poszczególnych inwestycji, wymagających prowadzenia prac budowlanych z wykorzystaniem ciężkiego sprzętu. Działania te wiązać się będą z generowaniem hałasu (silniki maszyn) oraz zniszczeniem pokrywy roślinnej w obrębie części terenu (tymczasowe drogi dojazdowe, miejsca składowania materiałów budowlanych), co skutkować będzie wycofywaniem się z tych terenów poszczególnych gatunków zwierząt.

Podsumowując, stwierdza się, że ustalenia planu nie wpłyną znacząco na zmniejszenie terenów zajmowanych dotychczas przez roślinność. Zniszczeniu ulegną wyłącznie zbiorowiska synantropijne, mające niewielką wartość przyrodniczą. Plan chronić będzie natomiast, cenniejszy pod względem bioróżnorodności, obszar wzdłuż rzeki Nizicy. Inwestycje wynikające z ustaleń planu miejscowego nie powinny również spowodować zmniejszenia liczebności większości gatunków zwierząt żyjących na obszarze objętym planem.

7. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Obszary objęte projektem planu położone są poza terenami udokumentowanych złóż kopalin, zatem w żaden sposób nie będzie na nie oddziaływał.

W najbliższym sąsiedztwie obszarów opracowania nie występują również kompleksy leśne.

Sposób zagospodarowania powierzchni omawianego obszaru mógłby mieć natomiast wpływ na kształtowanie jakości wód podziemnych, w kontekście położenia w zasięgu trzeciorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 126. Należy jednak podkreślić, że utwory wodonośne tego zbiornika występują głęboko, co opisane zostało w rozdziale II.3.4, zatem niebezpieczeństwo zanieczyszczenia tych wód lub wpływu na ich stan ilościowy nie występuje.

8. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego

Projekt planu nie przewiduje żadnych nowych emitorów promieniowania elektromagnetycznego.

W analizowanym dokumencie nie odniesiono się do możliwości lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej, stanowiących źródło promieniowania elektromagnetycznego. Dopuszczenia i ograniczenia w tym zakresie uregulowane zostały w *Ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej*⁹, która jest aktem nadrzędnym w stosunku do planu miejscowego.

9. Oddziaływanie na ludzi

Projekt planu w sposób odpowiedni reguluje m.in. kwestie związane z: ochroną jakości powietrza atmosferycznego, gospodarką wodno-ściekową, kształtowaniem zieleni,

---

⁹ Ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej (Dz.U. Nr 106, poz. 675 z 2010 r.)

czy ochroną przed hałasem. Wprowadzając poszczególne ustalenia (opisane we wcześniejszych rozdziałach), ogranicza się negatywny wpływ, jaki mógłby się pojawić na skutek realizacji ustaleń planu, na jakość życia i zdrowie ludzi zamieszkujących obszar opracowania.

Główną przyczyną występowania okresowego dyskomfortu dla mieszkańców analizowanego obszaru będą prace budowlane, związane z realizacją nowych obiektów budowlanych. Na skutek prowadzonych prac budowlanych należy spodziewać się zwiększonej emisji hałasu, której źródłem będą pracujące maszyny i urządzenia, a także zwiększonej emisji gazowych i pyłowych, generowanych podczas prowadzenia prac ziemnych. Należy jednak przypuszczać, że prace te będą prowadzone etapowo, przede wszystkim w porze dziennej i nie będą stanowić uciążliwości w godzinach nocnych. Zatem ze względu na charakter wspomnianego oddziaływania (krótkotrwałe i chwilowe), nie przewiduje się jego istotnego wpływu na kształtowanie lokalnego klimatu akustycznego. Ponadto zasięg oddziaływania prowadzonych inwestycji budowlanych powinien zamykać się w granicy danej działki.

Reasumując, nie należy spodziewać się niekorzystnego oddziaływania na ludzi, w związku ze sposobem przeznaczenia i zagospodarowania terenów, jaki zaproponowany został w projekcie planu miejscowego.

10. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe

Obszar opracowania położony jest w całości poza terenami górniczymi, a także terenami narażonymi na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonymi osuwaniem się mas ziemnych. Nie przewiduje się zatem, aby dobra materialne zlokalizowane w granicach obszaru objętego planem zagrożone były zniszczeniem lub uszkodzeniem.

Realizacja ustaleń planu na terenach przeznaczonych do zabudowy skutkować będzie natomiast częściowym zwiększeniem ilości dóbr materialnych na obszarze opracowania.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kaszubska-II” w Szczecinku uwzględnia konieczność ochrony istniejących wartościowych budynków. Oznacza je jako budynki o wartościach historycznych, dla których ustala szereg ograniczeń.

Projekt planu chroni również fragment zewidencjonowanego stanowiska archeologicznego, wyznaczając na obszarze nr 1 strefę „W III”, w której w przypadku podejmowania prac ziemnych ustala przeprowadzenie archeologicznych badań ratunkowych na zasadach określonych w przepisach odrębnych dotyczących ochrony zabytków oraz

współdziałanie w zakresie zamierzeń inwestycyjnych związanych z pracami ziemnymi z właściwym organem do spraw ochrony zabytków.

11. Oddziaływanie transgraniczne

Planowane przedsięwzięcia mają charakter lokalny i nie będą emitować zanieczyszczeń mogących przemieszczać się na dalekie odległości. Ponadto, z uwagi na położenie miasta Szczecinek, realizacja zapisów analizowanego planu miejscowego nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko przyrodnicze.

VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Zapisy projektu planu są na tyle precyzyjne, że w przypadku realizacji ustaleń tego dokumentu powinny zapewnić optymalną ochronę środowiska przyrodniczego zarówno w granicach obszaru objętego planem, jak i w jego otoczeniu.

Rozwiązaniem mających na celu zapobieganie lub ograniczanie potencjalnych negatywnych oddziaływań na środowisko byłoby wprowadzenie zakazu odprowadzania ścieków bytowych z obszaru nr 2 wyłącznie do kanalizacji sanitarnej, nie dopuszczając tym samym lokalizacji zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe. Jednak ze względu na brak w tym rejonie istniejących kolektorów sanitarnych oraz liczne wyroki sądów administracyjnych wskazujące na niezgodne z obowiązującym prawem wprowadzanie zakazu lokalizacji szamb, przy jednoczesnym braku rozwiązań alternatywnych, jedyną możliwością byłoby dopuszczenie indywidualnych oczyszczalni ścieków, co uważa się za znacznie bardziej zagrażające środowisku gruntowo-wodnemu, niż szczelne i regularnie opróżnianie zbiorniki bezodpływowe.

Ponadto zwraca się uwagę, iż w trakcie realizacji zabudowy, szczególnie na terenach 2MW/U i 11MRI należy zadbać o to, aby przed rozpoczęciem prac budowlanych na powierzchni obecnie nieprzekształconej, zdjąć warstwę humusową i wykorzystać ją odpowiednio po zakończeniu robót.

Na terenie objętym opracowaniem obowiązują obecnie dwa miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego: mpzp „Kaszubska-I” w Szczecinku z 2011 r. oraz mpzp „Koszalińska-1” w Szczecinku z 2006 r. Większość rozwiązań zaproponowanych

w analizowanym projekcie planu miejscowego stanowi rozwiązania alternatywne. Należą do nich m.in.:

- zmiana przeznaczenia terenów zabudowy usługowej z dopuszczeniem składów i magazynów (12U/P i 14U/P) na tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z dopuszczeniem usług (1MW/U i 3MW/U);
Z punktu widzenia środowiska przyrodniczego zmiana ta może przyczynić się do zwiększenia oraz większej różnorodności powierzchni biologicznie czynnych.
- zmiana przeznaczenia terenu do zalesień (29.LD) na teren zabudowy rekreacji indywidualnej (11MRI) i drogę wewnętrzną obsługującą ten teren (13KDW);
Zmiana niekorzystna z punktu widzenia środowiska przyrodniczego.
- Zmiana przebiegu nieprzekraczalnych linii zabudowy na obszarze nr 1;
Z punktu widzenia środowiska przyrodniczego zmiana ta nie ma żadnego znaczenia.

VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kaszubska-II” w Szczecinku wydawane będą pozwolenia na budowę na konkretne inwestycje. Dopiero w pozwoleniu na budowę zawarty jest projekt budowlany, co do którego można zastosować pewne metody analizy wpływu danej inwestycji na środowisko oraz ustalić częstotliwość, z jaką należy ją przeprowadzać.

Zapisy projektu planu uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednakże w prawidłowym funkcjonowaniu zrealizowanych na terenach objętych planem przedsięwzięć zawsze istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych zjawisk dla środowiska, które są trudne do określenia i zminimalizowania w ustaleniach planu (np. wystąpienie pożaru, awaria sieci kanalizacyjnej lub wodnej).

W kontekście ustaleń omawianego w prognozie projektu planu, ze względu na brak na obszarze nr 2 kanalizacji sanitarnej oraz jednoczesne dopuszczenie zbiorników bezodpływowych na ścieki, szczególnie istotne będzie prowadzenie monitoringu w zakresie jakości wód podziemnych (gruntowych), prowadzone z częstotliwością ustaloną przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (proponuje się 1 razy w roku).

Po realizacji ustaleń planu proponuje się także monitoring dotyczący:

- skuteczności i prawidłowości gospodarki odpadami (2 razy w roku),
- rodzajów zanieczyszczeń emitowanych do powietrza atmosferycznego.

Ponadto, w stosunku do dokumentu, jakim jest plan miejscowy zakłada się, iż Burmistrz Miasta Szczecinek będzie dokonywał, przynajmniej raz na kadencję, analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym miasta, oceniał postępy w opracowywaniu planów miejscowych i na tej podstawie opracuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń Studium, z uwzględnieniem rejestru decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, planów miejscowych oraz wniosków o ich sporządzenie.

Ponadto, skutki realizacji postanowień planu będą podlegały bieżącemu pomiarom i ocenom, a także analizom wpływu na środowisko różnych czynników, w tym presji antropogenicznej, prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Działalność w ramach PMŚ dotyczy monitoringu powietrza, wód, gleb i ziemi, przyrody, hałasu i pól elektromagnetycznych. Na poziomie województwa monitoring prowadzony jest przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. Ponadto w realizacji zadań PMŚ uczestniczą również inne jednostki, w tym organy administracji rządowej (wojewoda, regionalny dyrektor ochrony środowiska), organy administracji samorządowej (w tym przypadku Burmistrz Miasta Szczecinek), a także zarządcy dróg, instytuty badawczo-naukowe, inwestorzy prowadzący instalacje, wymagające uzyskania stosownych pozwoleń oraz inspekcja sanitarna.

IX. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji w tym przypadku planu miejscowego. Obowiązek jej opracowania wynika bezpośrednio z zapisów *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* oraz *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*.

Podstawowym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest diagnoza stanu środowiska i wskazanie potencjalnego negatywnego oddziaływania realizacji ustaleń planu na środowisko.

Niniejsza prognoza dotyczy oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kaszubska-II” w Szczecinku. Analizie i ocenie poddano projekt uchwały Rady Miasta Szczecinek, zawierający ustalenia realizacyjne planu oraz rysunek projektu planu w skali 1:1000.

Niniejsza prognoza składa się z sześciu części. W pierwszej omówiono metodologię i zasadność jej sporządzania. W drugiej scharakteryzowano środowisko przyrodnicze w podziale na poszczególne komponenty: obecne zagospodarowanie i użytkowanie terenu, rzeźbę i geomorfologię, budowę geologiczną i litologię, wody powierzchniowe i podziemne, warunki glebowe, florę, faunę, klimat lokalny, wartości kulturowe oraz oceniono istniejący stan, jakość i zagrożenia środowiska pod względem jakości powietrza, wód, klimatu akustycznego i emisji promieniowania elektromagnetycznego. Najważniejszym wnioskiem z tej części opracowania jest położenie obu obszarów poza jakimikolwiek formami ochrony przyrody.

W trzeciej części szczegółowo omówiono zapisy projektu planu i wskazano na ich powiązania z zapisami innych dokumentów. Odniesiono się także do potencjalnych skutków dla środowiska w wyniku braku realizacji ustaleń projektu planu. Część czwarta opisuje kluczowe problemy ochrony środowiska, związane z zagadnieniami regulowanymi w projekcie zmiany planu.

W piątej podstawowej części prognozy omówiono potencjalne oddziaływanie realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, wskazano też rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu.

Ostatnia część opracowania zawiera propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.

Sporządzenie i uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kaszubska-II” w Szczecinku pozwoli na sformułowanie na nowo dla tego obszaru szczegółowych rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, umożliwiających rozwój zabudowy mieszkaniowo-usługowej oraz zabudowy letniskowej o odpowiednich parametrach, które powinny współgrać z otoczeniem obu obszarów objętych planem.